

Etappe 5: pelgrimstocht vrijdag 25 maart t/m woensdag– 30 maart 2016

De tocht voerde langs de Rijn van Remagen nabij Km 634 naar Oberwesel nabij Km 550. Er werd afwisselend gelopen over het rijwielpad langs de Rijn of op paden in het aangelegen laaggebergte zodat onze totale wandelafstand uiteindelijk 115 km werd.

De wandelaars op dit traject waren: Bert en Ellen van Leeuwen, Kees en Dineke Kamperman, Marjan Eeltink, Bertus en Jeanette Blom.

Vrijdag 25 maart 2016

Om 6.00 uur werd er vanuit Nijkerk vertrokken en om 9.30 uur werden in het plaatsje Remagen –Kripp de auto en het relikwie-stokje uitgewisseld.

Rond de middag werd door ons de proloog van de tocht gemaakt door ca. 5 km terug te lopen naar ons startpunt in Remagen Stadt op Km 634. Ter hoogte van dit Km bord aan de Rijn staat de prachtige St. Apollinariskirche wat wij dan ook een mooi begin van onze pelgrimstocht vonden.

Op de steile weg naar de kerk toe loop je naar boven langs de 15 statiën en omdat het Goede Vrijdag was liep er toen ook een grote groep bedevaartgangers in een processie langs deze kruisweg. Onderweg werden door hen bij iedere statie de bijbehorende Bijbelteksten en gebeden gesproken en ook bijpassende liederen gezongen.

Na een bezoek aan de kerk zijn wij weer terug gelopen langs de Rijn en je passeert daarbij de restanten van de bekende Lüdendorffbrücke door de Duitsers in WOII verwoest om de opmars van de geallieerden te stuiten. In Remagen- Kripp aangekomen maakten we ons op om van daaruit op zaterdag met het eerste lange traject te beginnen.

Zaterdag 26 maart Kripp naar Andernach: 23 km

Na een heerlijk ontbijt gaan we op weg, en lopen langs de Rijn naar Andernach. Het is afwisselend omdat er langs de Rijn veel scheepvaart is, en op de bergen mooie kastelen.

In de stadjes waar we langs lopen zijn er vakwerkhuisen wat ook mooi is om te zien. Na een kop koffie in Bad Breisig vervolgen we onze weg. Ondertussen wordt het warm en gaan truien en/ of jassen uit.

Tussen de middag op een mooi plekje heerlijk in de zon brood gegeten en gerust. We vervolgen de weg langs de Rijn en lopen langs een hoge muur die ons scheidt van de weg.

Rond 16.00 uur komen we in Andernach aan. Een van de oudste stadjes aan de voet van de Krahenberg.

We sluiten de dag af met een heerlijk koud biertje. Op naar de volgende wandeldag.

Ons rustmoment van de dag

27 Maart 2016 zondag: Andernach – Koblenz: 24.50 km.

Wij hebben uiteindelijk 28 km gelopen.
1^e Paasdag. Verassing, bij het ontbijt stond er bij ieder bordje een Linds paashaasje!

Na een heerlijk ontbijt de wandelschoenen aan en vervolg van de route langs de Rijn. Veel te zien steeds weer andere boten. Wij waren gelukkig met Marjan die regelmatig uitleg kon geven over o.a. het passeren van boten.

De boten stroom opwaarts mogen kiezen passeren aan linker- of rechterzijde en geven dit aan doormiddel van een blauwbord.

Ook weten we nu wat het witte bord met zwart kruis betekend er staan steeds borden met de afstand tot het ontstaan van de Rijn, Andernach bv 613. Dan iedere 100 m. 9,8 enz. en op de helft (5) dit witte bord met zwart kruis.

Onder weg zoeken (wegens de Pasen) naar een koffie pauze gelegenheid. Dit lukte In Kaltenengers.

In Koblenz met een pondje naar de overzijde en via de Deutsche Eck naar ons hotel aan de overzijde van de Rijn in Pfaffendorf dat was nog even een stijging van 22 %. Maar we werden beloond met een super gezellig hotelteam.

2^e Paasdag 28 maart

Vanochtend opgestaan met regen en wind. Eerst maar eens lekker ontbeten en extra broodjes gesmeerd voor onderweg.

De regenkleding aan en op pad. Afdalen naar de Rijn, de 22% weer naar beneden. Tegen de wind langs de Rijn opgetornd. Het kostte 2 paraplu's en een regenhoes die weg waaide maar na een paar uurtjes werd het droog en ging het minder waaien. In Rhens konden we in een nisje in een restaurant een kopje koffie drinken.

Al de restaurants zaten helemaal vol met Duitse families op hun paasbest. Wat waren we blij met onze gesmeerde broodjes!

Na Rhens werd het lopen langs de Rijn wat minder interessant. Tussen de snelweg en het spoor. Daarom van de Rijn afgeweken en omhoog gelopen. Over de Jacobsberg naar Boppard. Het laatste stuk was zelfs een echte klettersteig, dat wil zeggen stijl naar beneden zonder echt pad. Toen we bijna beneden waren begon het te gieten. Zeiknat kwamen we in Boppard aan. We bleken mooie, hele grote kamers te hebben in een huis achter het hotel. Boppard is een prachtig plaatsje met mooie vakwerkhuisen en een hele goede Italiaan. Na een gezellige maaltijd naar onze zeer ruime kamers getogen om de voetjes even te laten rusten. Nog maar een dag lopen.....

Dinsdag 29 maart

Na een overnachting in hotel Garni Gunther in Boppard nemen we na een stevig ontbijt, afscheid van Bertus en Ben. Helaas moeten zij weer aan het werk.

Met de overige 6 wandelaars wandelen we verder langs de mooie Rijn. Het weer is prachtig. Het zonnetje lacht ons toe. Na een paar uurtjes lopen, vinden we een restaurant, waar we ons trakteren op koffie met een taartje.

Vol goede moed wandelen we weer verder. We gaan nu een stukje van de Rheinsteig route pakken. We klimmen omhoog en wandelen langs een leuk dorpje. We genieten vanuit de hoogte van de mooie vergezichten.

Bij Sank Goar dalen we weer af naar de Rijn. We willen de Loreley niet missen! Symbool van de Rijnromantiek. We lopen langs de Rijn verder. Het lukt ons echter niet om de tovenares Loreley te zien. Wel zien we de schepen

manoeuvreren in het meest diepe en smalle plek van de Rijn.

We komen in Oberwesel aan waar de overhandiging van het Relikwie plaats vindt.

De mannenploeg van Nico Schokker neemt het stokje over.

We gaan echter nog niet naar huis. We willen nog even genieten van het mooie Duitsland. We overnachten in Sank Goar. Maar eerst gaan we genieten van een heerlijk diner in restaurant Loreley, met een heerlijk flesje wijn. Hoe kan het ook anders, het is een Loreley wijn.

Woensdag 30 maart

Voordat we woensdag aan de terugtocht naar Nederland beginnen, gaan we op zoek naar de tovenares de Loreley, We vinden haar uiteindelijk op een smalle uitsteeksel bij de Rijn. De tovenares, die door haar bovenaardse schoonheid en haar betoverende zang de harten van de schippers betoverde. Ze kijken omhoog naar de rots en de liefvallige jonkvrouw en vergeten een kort moment de gevaarlijke kolken en kliffen. Hun schip verbrijzeld, zij verzinken voor altijd in de stroom.

Na ons bezoek aan de Loreley is het weer tijd om afscheid te nemen van ons mooie tocht in Duitsland. We kijken er met veel plezier op terug. Het was een prachtige tocht!

